

κεραυνοβόλου ἀποπληξίας. Καὶ οὕτως ἡ φαιδρὰ ἐορτὴ μετεβλήθη ἐν μιᾷ στιγμῇ εἰς νεκρώσιμον καὶ βαρυπενθῆ ἀκολουθίαν πλήρη ὀλοφυρμῶν καὶ δακρύων. Πόσον δὲ ἐστοίχισεν ὁ θάνατος τοιοῦτου ἀνδρός, μαρτυρεῖ τὸ γενικὸν καὶ αὐθόρμητον πένθος ὅπερ ἤγαγεν καὶ ἄγει σύμπασα ἀνεξαίρετως ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐλληνική κοινωνία, ἀπορφανισθεῖσα ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἰωάννου Γεωργαντοπούλου πολυτίμου ἀγλαΐσματος, ἐργάτου τῆς ἐπιστήμης, τοῦ ἔθνους, τῆς κοινωνικῆς ἐν γένει προόδου. Ὡς μικρὰν ἀμοιβὴν τῶν πολλὰπλῶν καὶ μεγάλων ἐκδουλεύσεων ὑπὲρ τῶν ἐλληνικῶν συμφερόντων εἶχεν ἀπονείμει αὐτῷ ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις τὸν χρυσοῦν σταυρὸν τῶν ἱπποτῶν τοῦ βασιλικοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος.

ΕΙΣ ΕΚΕΙΝΗΝ....

ΤΗΣ αὐγῆς ῥωτῶ τ' ἀγέρι ὅπου παίζει ἔς τὰ κλαδιά :

— Τέτοια χάρι ποῦ εὗρῃκε καὶ σκορπίζει ἡ πνοή σου
ὅλη μόσχο κ' εὐωδιά ;
— Ἀπὸ τὰ μαλλιά της, μοῦ 'πε, πῶς ἐπέρασα θυμῆσου.

Τὸ γλυκόφωνο ἀηδόνι ἐρωτῶ : — πῶς τραγουδεῖ
μὲ γλυκειὰ φωνή καὶ χάρι τὰ ἐρωτικά του πάθη
ἔς τὸ ἀντικρυνὸ κλαδί ;
Καὶ μοῦ εἶπε : — τὸ τραγοῦδι ἀπ' ἐκείνην ἔχω μάθει.

Τῆς αὐγῆς ῥωτῶ τ' ἀστέρι ὅταν λάμπει φωτεινὸ :
— Ποῦ τὴν ἔρῃκε τόση λάμψι ὅπου γύρω του σκορπίζει
ἔς τὸν γαλάζιο οὐρανὸ ;
Καὶ μοῦ εἶπε : — Δὲν τὸ ξεύρεις ; ... φῶς ἐκείνη μοῦ δανεῖζει.

— Καὶ σὺ θάλασσα, τὸ χρῶμα ποῦ φορεῖς τὸ γαλανὸ
ὅταν μ' ἐμμορφιά καὶ χάρι ἡ γαλήνη καθρεφτίζει
τὸ γαλάζιο οὐρανό,
ποῦ τὸ βρῇκες ; — Μὰ ματιὰ της γαλανὴ μου τὸ χαρίζει.

Τὴν πολλὴν τὴν παγωνιά σου καὶ τὴν ἄσπρη σου στολή
'πέ μου χιόνι σὺ που βρῇκες ; — Τὴ στολή ; ... Ἐστὴν ἀγκαλιά της
καὶ τὸ κρύο τὸ πολὺ ;
Μὴ γυρεύης νὰ τὸ μάθης... Τὸ εὗρῃκα ἔς τὴν καρδιά της !

ΝΙΚΟΣ Α. ΚΟΤΣΕΛΟΠΟΥΛΟΣ